

- (b) The admission of the evidence would be antithetical to and would seriously damage the integrity of the proceedings.
8. When deciding on the relevance or admissibility of evidence collected by a State, the Court shall not rule on the application of the State's national law.

Article 70

Offences against the administration of justice

1. The Court shall have jurisdiction over the following offences against its administration of justice when committed intentionally:
 - (a) Giving false testimony when under an obligation pursuant to article 69, paragraph 1, to tell the truth;
 - (b) Presenting evidence that the party knows is false or forged;
 - (c) Corruptly influencing a witness, obstructing or interfering with the attendance or testimony of a witness, retaliating against a witness for giving testimony or destroying, tampering with or interfering with the collection of evidence;
 - (d) Impeding, intimidating or corruptly influencing an official of the Court for the purpose of forcing or persuading the official not to perform, or to perform improperly, his or her duties;
 - (e) Retaliating against an official of the Court on account of duties performed by that or another official;
 - (f) Soliciting or accepting a bribe as an official of the Court in connection with his or her official duties.
2. The principles and procedures governing the Court's exercise of jurisdiction over offences under this article shall be those provided for in the Rules of Procedure and Evidence. The conditions for providing international cooperation to the Court with respect to its proceedings under this article shall be governed by the domestic laws of the requested State.
3. In the event of conviction, the Court may impose a term of imprisonment not exceeding five years, or a fine in accordance with

(b) tilladelsen til at føre beviset ville være i modstrid med og til alvorlig skade for retsforhandlingernes integritet.

8. Ved afgørelsen af, om beviser indsamlet af en stat er relevante eller skal tillades ført, skal domstolen ikke tage stilling til anvendelsen af statens nationale lovgivning.

Artikel 70

Strafbare handlinger rettet mod retsplejen

1. Domstolen har jurisdiktion med hensyn til følgende strafbare handlinger rettet mod retsplejen, når de er begået med forsæt:
 - (a) afgivelse af falsk forklaring, når den pågældende person i henhold til artikel 69, stk. 1, er forpligtet til at tale sandt,
 - (b) fremlæggelse af bevis, som den pågældende part ved er falsk eller forfalsket,
 - (c) utilbørlig påvirkning af et vidne, forhindring af eller indblanding i et vidnes tilstedeværelse eller forklaring, repressalier mod et vidne på grund af den pågældendes forklaring, eller ødelæggelse, ændring eller indblanding med hensyn til indsamlingen af beviser,
 - (d) hindring, fremsættelse af trusler mod eller utilbørlig påvirkning af en embedsmand ved domstolen med det formål at tvinge eller overtale embedsmanden til ikke at udføre sine pligter eller til at udføre dem uforsvarligt,
 - (e) udøvelse af repressalier mod en embedsmand ved domstolen på grund af pligter udført af den pågældende eller en anden embedsmand,
 - (f) opfordring til eller modtagelse af bestikkelse som embedsmand ved domstolen under udøvelsen af sine officielle pligter.
2. De principper og procedurer, der gælder for domstolens udøvelse af jurisdiktion med hensyn til strafbare handlinger rettet mod retsplejen i henhold til denne artikel skal være fastlagt i procesreglementet. Vilkår for at yde international retshjælp til domstolen med hensyn til sager i henhold til denne artikel skal reguleres af national lovgivning i den anmodede stat.
3. Ved domfældelse kan domstolen idømme en fængselsstraf, der ikke overstiger 5 år, en bøde eller begge dele, i henhold til procesreglementet.